

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 78 PŽ-1233/2020-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednice vijeća, Mladena Šimundića, suca izvjestitelja i Lenke Ćorić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom MIBO OPTIKA d.o.o. u stečaju, Zagreb, Puževa 13, OIB 61271618701, odlučujući o žalbi razlučne vjerovnice CAROLINE DARIA BOBANOVIĆ ULAMEC, Zagreb, OIB 5545660428, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2173/2018-64 od 7. veljače 2020., u sjednici vijeća održanoj 10. ožujka 2020.

r i j e š i o j e

I. Uvažava se žalba razlučne vjerovnice Caroline Daria Bobanović Ulamec i preinačava se točka I.1. izreke rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2173/2018-64 od 7. veljače 2020. te rješava:

„Iz iznosa kupovnine namiruju se troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava u iznosu od 76.495,82 kn.“

II. Odbija se žalba razlučne vjerovnice kao neosnovana i potvrđuje točka II. izreke rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2173/2018-64 od 7. veljače 2020.

Obrazloženje

Trgovački sud u Zagrebu rješenjem poslovni broj St-2173/2018-64 od 7. veljače 2020. riješio je da se iz iznosa kupovnine, namiruju troškovi stečajnog postupka u iznosu od 82.808,50 kn (točka I. izreke), te da se nalaže razlučnoj vjerovnici plaćanje iznosa od 76.495,82 kn na depozitni račun suda (točka II. izreke). U obrazloženju rješenja prvostupanjski sud navodi kako je troškove unovčenja obračunao u stvarnoj visini prema čl. 254. st. 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), te je stoga naloženo razlučnom vjerovniku da iste uplati.

Protiv tog rješenja žalbu je podnijela razlučna vjerovnica, u bitnome navodeći kako se ne radi o troškovima koji su u izravnoj vezi s unovčenjem nekretnine, te da ona te troškove ne bi trebala snositi, a isti su pogrešno obračunati. Predlaže rješenje preinačiti, odnosno ukinuti i vratiti na ponovan postupak.

Žalba je djelomično osnovana.

Pobijana odluka ispitana je u granicama razloga navedenih u žalbi sukladno čl. 6. SZ-a te čl. 365. st. 2. u vezi s čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Prema pravnom shvaćanju zauzetom na sjednici sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske 19. lipnja 2008., troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari.

S obzirom na to da je odredba čl. 170. st. 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10 i 25/12) koji je bio na snazi 19. lipnja 2008. sadržajno istovjetna odredbi čl. 254. st. 3. današnjeg SZ-a, ovakvo pravno shvaćanje primjenjuje se i na konkretnu situaciju.

Prema odredbi čl. 40. st. 2. Zakona o sudovima („Narodne novine“ broj: 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18 i 126/19) pravno shvaćanje prihvaćeno na sjednici svih sudaca odnosno sudskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske i sjednici odjela županijskog suda obvezno je za sva drugostupanjska vijeća ili suce pojedince tog odjela, odnosno suda. Ovo je jedina zakonom propisana situacija u kojoj je sudac (odnosno vijeće) dužno primijeniti točno određeno pravno shvaćanje, i u kojoj nema mogućnosti drugačijeg tumačenja.

Pri tome ovaj sud ukazuje kako su vjerovnici čije su tražbine osigurane razlučnim pravom svoje pravo mogli ostvarivati i izvan stečajnog postupka, odnosno prije njega, kao i na to da na njihove tražbine teku kamate i nakon otvaranja stečajnog postupka, naravno ako je to u granicama njihovog razlučnog prava (ili kojeg drugog prava na odvojeno namirenje). U ovakvoj situaciji, kada se nekretnina prodaje tijekom stečajnog postupka, cjelokupnu brigu oko prodaje i unovčenja preuzima sud, a za stečajnog dužnika nastaju troškovi koje netko mora snositi. Stoga je normalno i logično da i razlučni vjerovnik snosi dio ukupno nastalih troškova, a ne samo one koji su izravno vezani za unovčenje predmeta na kojemu postoji razlučno pravo.

Dakle, iz iznosa koji je ostvaren prodajom u cijelosti se namiruju troškovi u izravnoj vezi s unovčenjem, dok se ostali troškovi (troškovi stečajnog postupka i ostale obveze stečajne mase) namiruju u razmjenom dijelu.

U ovom konkretnom slučaju stečajni je upravitelj dostavio tablicu iz koje je jasno vidljivo koji se troškovi namiruju u cijelosti, a koji razmjerno, kao i u kojem razmjeru (92%), a matematičku točnost ovih razmjera ne osporava niti žalitelj u svojoj žalbi. Prema toj tablici troškovi prodaje koji su u izravnoj vezi s unovčenjem iznose 3.900,00 kn, dok troškovi unovčenja koji se određuju u razmjernom dijelu iznose 72.595,82 kn. Zbrojno, ukupni

troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava utvrđeni su u iznosu od 76.495,82 kn, te je razlučnoj vjerovnici naloženo plaćanje tog iznosa.

Nagrada stečajnog upravitelja sukladna je Uredbi o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15), dok je ostali iznos troškova u cijelosti razuman i prihvatljiv, a odnosi se na knjigovodstvene usluge, bankarske naknade i troškove, naknade FINA-i za objavu GFI te materijalne troškove stečajnog upravitelja.

Stoga je utvrđeni iznos troškova koji se trebaju namiriti iz iznosa dobivenog prodajom u konkretnom slučaju pravilan i zakonit.

No prvostupanjski je sud u točki I. izreke rješenja pogrešno napisao kako se iz iznosa kupovnine namiruju troškovi stečajnog postupka u iznosu od 82.808,50 kn, što je pogrešno iz dva razloga.

Naime, ovaj sud ukazuje kako se pojam „troškovi unovčenja“ odnosi na sve obveze stečajne mase po čl. 154. SZ-a, dakle i na troškove stečajnog postupka (čl. 155. SZ-a), kao i na ostale obveze stečajne mase (čl. 156. SZ-a).

Dakle, iz iznosa dobivenog prodajom ne namiruju se samo troškovi stečajnog postupka, već svi troškovi unovčenja, pri čemu se neki namiruju u cijelosti, a neki u razmjernom iznosu. Kako je to već rečeno, iznos troškova unovčenja u konkretnom slučaju utvrđen je u visini od 76.495,82 kn, a ne 82.808,50 kn, kao u dijelu točke I. pobijanog rješenja.

Slijedom navedenog, prvostupanjsko je rješenje djelomično preinačeno, dok je žalba djelomično odbijena kao neosnovana i pobijano rješenje potvrđeno (čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a).

Zagreb, 10. ožujka 2020.

Predsjednica vijeća
Dubravka Matas

Broj zapisa: **17894-90244**

Kontrolni broj: **07f52-4cfff-53d5b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DUBRAVKA MATAS, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.